

กลุ่มภารกิจจดหมายเหตุและสารนิเทศท้องถิ่น

00038

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

NORTH CLIPPING 2556/

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	30 พ.ย. 2555	22	7908	5

เที่ยว “เวียงแหง” ...

เปิดประตูสู่การท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

“ทิศทางการส่งเสริมให้มิสสถานที่ท่องเที่ยวของเชียงใหม่เน้นดูจะสอดคล้องกับการเปิดแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของอำเภอเวียงแหงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของกลุ่มชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียงแหงก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมอันทรงคุณค่าเหล่านี้เองจึงเป็นหน้าตาของเวียงแหงที่จะเผยแพร่ออกไปสู่สายตาของนักท่องเที่ยวอันเป็นการพัฒนาเมืองและเปิดประตูเวียงแหงสู่โลกภายนอกมากยิ่งขึ้น”

กระแสนักท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมกำลังได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ของเรามีแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งสามารถเข้าไปสัมผัสสภาพของวิถีชีวิตกลุ่มชน วัฒนธรรมอันหลากหลายรวมถึงธรรมชาติป่าเขาอันแสนงาม

แต่ที่บริเวณรอยต่อระหว่างอำเภอเชียงดาวกับชายแดนของประเทศพม่าเขตอำเภอเวียงแหง กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่นักเดินทางเคยเข้าไปเยือนเมืองเวียงแหงแล้วกลับออกมาพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เมืองเวียงแหงแห่งนี้เป็นเมืองที่เรียบง่ายวิถีชีวิตของผู้คนดำเนินไปอย่างเรียบง่ายภายใต้โอบกอดของขุนเขาและธรรมชาติ

จากการที่เมืองเวียงแหงเป็นเมืองที่ติดชายแดนประเทศพม่าจึงทำให้มีชนกลุ่มน้อยหลายเผ่าพันธุ์เข้ามาอาศัยอยู่ บางส่วนก็ได้อพยพเข้ามาจากต่างถิ่น ในจำนวนนี้มีกลุ่มชาวเขาที่อาศัยไปมาระหว่างแนวเขาประเทศไทยกับพม่า ซึ่งแต่ละชนเผ่าก็มีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	8 0 พ.ย. 2555	22	7908	5

ของตนเอง

ความโดดเด่นของอำเภอเวียงแหง นอกจากมีธรรมชาติที่สวยงาม
แวดล้อมแล้ว วัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่า โดยเฉพาะชาวไทใหญ่ซึ่งถือได้
ว่าเป็นกลุ่มชนที่มีจำนวนมากที่สุดนั้นกลายเป็นจุดขายที่สำคัญของเวียงแหง
และสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยือนปีละจำนวนมาก
นอกจากนั้นอำเภอเวียงแหงยังเป็นประตูเข้าออกที่สามารถเดินทางผ่าน
ไปยังประเทศพม่าทางจุดผ่อนปรนช่องหลักแต่ง ซึ่งถ้าหากได้รับการพัฒนา
ให้ดีขึ้นการจัดการที่เป็นระบบเชื่อแน่ว่านี่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ
อีกแห่งหนึ่ง

ประวัติศาสตร์ของการสร้างเมืองเวียงแหงนั้นมีตำนานเล่าขาน
มาตั้งแต่สมัยพุทธกาลว่า เมื่อองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้จาริกเข้ามา
ยังดินแดนสุวรรณภูมิจนถึงเชิงดอยลูกหนึ่งชื่อว่า “ดอยห้วยผักกูด” และ
ได้พักแรมอยู่ที่นั่น 1 คืน พอรุ่งเช้าได้มีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงได้นำข้าวปลา
อาหารพร้อมแตงโมมาถวายสาวกของพระพุทธเจ้า ในระหว่างที่กำลังเสวย
แตงโมนั้นพระทนต์ (ฟัน) ก็กะเทาะออกมา (คำว่า “กะเทาะ” หรือ
“แตก” นั้นภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “แหง”) สาวกของพระพุทธเจ้าจึงได้นำเอาฟัน
ที่กะเทาะวางไว้ที่นั่น แล้วจึงทรงตั้งชื่อเมืองแห่งนี้ว่า “เมืองแหง” หลังจาก
ที่ได้ฉันแตงโมเสร็จก็โยนเปลือกแตงโมลงที่ห้วยผักกูดและกลายเป็น

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	30 พ.ย. 2555	22	7908	5

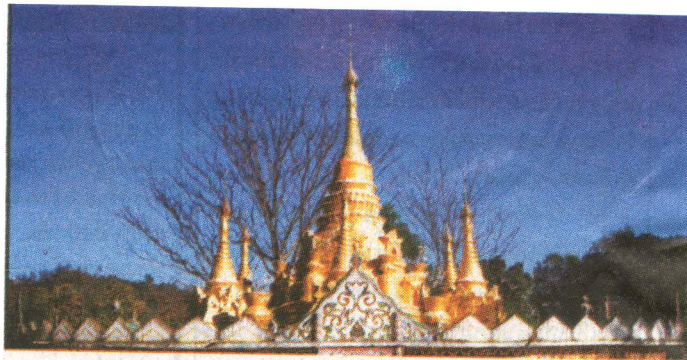
ลำห้วยชื่อว่า “แม่แตง” ในปัจจุบัน

หลังจากชื่อของเวียงแหงเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองที่อยู่ติดชายแดนประเทศอันวัฒนธรรมของชนเผ่าที่น่าสนใจมากที่สุด จึงทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนเมืองเล็ก ๆ แห่งนี้อย่างไม่ขาดสาย และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้พยายามเปิดเมืองแห่งนี้ออกสู่สายตาคนภายนอก รวมถึงทิศทางการส่งเสริมให้มีสถานที่ท่องเที่ยวของเชียงใหม่ นั้นดูจะสอดคล้องกับการเปิดแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของอำเภอเวียงแหงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมของกลุ่มชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียงแหงจึงก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	30 พ.ย. 2555	22	7908	5

อันทรงคุณค่าเหล่านี้จึงเป็นหน้าตาของเวียงแหงที่จะเผยแพร่ออกไปสู่สายตาของนักท่องเที่ยวอันเป็นการพัฒนาเมืองและเปิดประตูเวียงแหงสู่โลกภายนอกมากยิ่งขึ้น

เมื่อใครที่เดินทางมาเยือนเวียงแหง นอกจากจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่าแล้ว เมืองเวียงแหงยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อีกที่หนึ่ง ซึ่งใครที่มาเยือนเวียงแหงแล้วไม่ได้มานมัสการพระบรมธาตุแสนไหก็ยังนับว่ามาไม่ถึงเวียงแหง

พระบรมธาตุแสนไหเป็นปูชนียสถานสำคัญคู่เมืองเวียงแหงมาช้านาน ตำนานการสร้างพระบรมธาตุแสนไहनั้นเล่าสืบต่อกันมาว่า หลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงเสวยแตงโมที่ชาวกะเหรี่ยง (ยาง) นำมาถวายแล้ว พระทนต์ (ฟัน) ก็ได้กะเทาะออกมา พระองค์จึงได้มอบฟันที่กะเทาะนั้นให้อุบาสกอุบาสิกาชาวกะเหรี่ยงเพื่อเป็นทาน แล้วจึงนำพระทนต์นั้นไปบรรจุก่อเป็นสถูปไว้บนยอดเขาแห่งนั้น ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ประดิษฐานพระบรมธาตุแสนไห

ในสมัยของพระยาเจตบุตร เจ้าเมืองเมืองแหง ได้เกิดอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์แก่องค์พระธาตุขึ้นเมื่อมีแสงรัศมีแผ่สว่างไปทั่วบริเวณนั้น ชาวกะเหรี่ยงจึงได้นำความไปกราบทูลให้พระยาเจตบุตรทราบ พระองค์